Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

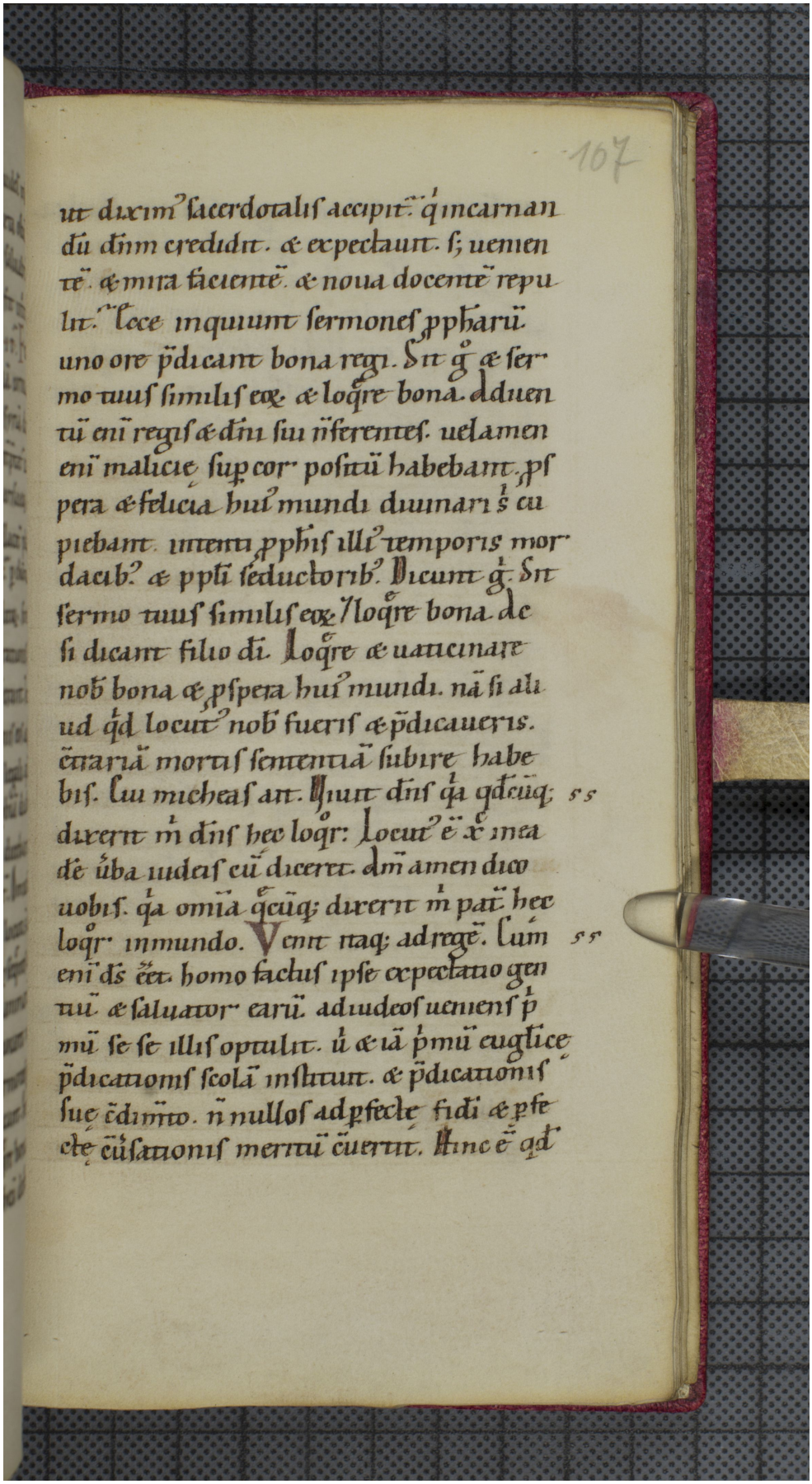

107

ut dicim⁹ sacerdotalis accipit. q̄ incarnan
dū dnm credidit. & expectauit. s; uemen
tē. & mira facientē. & noua docentē repu
lit. Ecce inquiunt sermones ꝓphārū
uno ore p̄dicant bona regi. Sit ḡ & ser
mo tuus similis eis. & loqre bona. aduen
tū eni regis & dni sui n̄ferentes. uelamen
eni malicie sup cor positū habebant. ꝓs
pera & felicia hui⁹ mundi diuinari s̄ cu
piebant. intentu ꝓphis illi⁹ temporis mor
dacib⁹ & ppli seductorib⁹. Dicunt ḡ. Sit
sermo tuus similis eis. loqre bona de
si dicant filio di. Loqre & uaticinare
nob bona & ꝓspera hui⁹ mundi. nā si ali
ud q̄d locut⁹ nob fueris & p̄dicaueris.
ēternā mortis sententiā subire habe
bis. Cui micheas ait. Ait dns q̄a q̄dcūq; 55
dixerit m̄ dns hec loqr: Locut⁹ ē x̄ mea
de ūba iudeis cū diceret. dm̄ amen dico
uobis. q̄a omnia q̄cūq; dixerit m̄ pat̄ hec
loqr in mundo. Venit itaq; ad regē. Cum 55
eni ds ēet. homo factus ipse expectatio gen
tiū & saluator earū. ad iudeos uenens p
mū se se illis optulit. ū & iā p mū euglice
p̄dicationis scolā instituit. & p̄dicationis
sue c̄dimito. n̄ nullos ad pfecte fidi & pfe
cte cūsationis meritū cuertit. Hinc ē q̄d